

viri, Deum custodem in praesentissimis periculis & insidijs habent : Camerarius *centur. 2. cap. 7.* hoc & omnes pij indies experiuntur. Unde nec apotheosis aut divinitas affectata, ulli bene cessit. Richter *axiomat. historic. 175.* Ac impissima fraus est, si Principes (ut olim multi fecerunt) ex Diis se natos gloriantur. Camerarius *centur. 2. cap. 9.* Affectatamque Divinitatem, horrenda subsequuntur poenae. Camerarius *centur. 3. cap. 18.* Historia memorabilis est apud Eusebium, *lib. 2. histor. cap. 10.* de Herode Agrippa; qui cum se Deum passus fuit nominari, ab Angelo, suo alias custode, graviter laesus fuit. Sed verba Eusebij adscribam : Tertium, inquit, annum Imperii Iudae totius expleverat, cum forte Caesaream, quae prius Πύργος *στράτος* vocabatur, advēnit. Ubi cum in honorem Caesaris spectacula Civibus ederet, votivo, ut videbatur, salutis Caesaris die : cumque illius totius provinciae viri, honore & facultatibus praediti, convenissent, secundo spectaculorum die, indutus veste fulgenti, ex auro argentoque mirabiliter contexta, incipiente die procedit ad theatrum. Ubi cum primò solis radios argenteae vestis gremio suscepisset, percusso splendore, duplicatam spectantibus lucem fulgor metalli vibrantis effudit, ut intuentibus perstringeret aciem terror aspectus, & per hoc plus aliquid de eo, quam humanae naturae est, artifex arrogantia mentiretur. Illico adulantis vulgi concrepant voces, honorem sonantes, sed exitium conferentes, & hinc atque hinc caveis conclamantibus, Deus compellatur : utque fieret propitius, suppliciter exoratur, dicentibus populis, quod nunc usque ut hominem, te timuimus, sed ex hoc jam supra humanam naturam te esse fatemur. Sed Rex acclamationem contra fas habitam non repressit, nec impietatem illicitae adulationis exhorruit; donec respiciens paulò post imminentem atque insistentem capiti suo videret Angelum: eumque sensit continuo exitii sui ministrum, quem prius noverat provisorum bonorum. Et ecce repente cruciatus eum ex dolore incredibili ventris atque inflatione corripuit : respiciensque ad amicos : En, inquit ille, ego Deus vester, ecce propellor confestim, & deturbor ex vita, quoniam quidem Divina virtus nuper collatas in me falsas arguit voces. Et qui modò immortalis dicebar à vobis, praeceps iam iamque rapior in mortem. Sed suscipienda est sententia, quam Deus statuit. Nam & viximus haut contemnendi, & longævitate, quae beata putatur, explevimus. Et cum haec dixisset, vi doloris vehementius agitatus, instanter ad palatium reportatur. Cumque divulgatum esset, eum propediem moriturum, ingens multitudo totius aetatis & sexus conveniens, more patrio